

284. Köszirt a pusztán...

Moderato

1. Kö-szirt a pusztán, te jó ol - ta-lom, Ár-nyad-ba rejt-ve én megnyugha-tom,
2. Kö-szirt a pusztán, ve-zér-csil-la-gom, Fé-nyed ve - zé - rel az éj - ben, tudom.

El-rejt az ár-nyad te hű me-ne-dék, Kö-szirt a pusztán, szívem fut fe-léd!
Ér-zem, az Úr kö-zel, és ez e-lég, Kö-szirt a pusztán, hi-tem von fe-léd!

Szívemfut, fut fe-léd, Szívemfut, fut fe-léd!
Szívem fut, fut fe-léd, fut fe-léd, Szívem fut, fut fe-léd, fut fe-léd!

Kö-szirt a pusztán, kö-szirt a pusztán, Kö-szirt a pusztán, szívem fut, fut fe-léd!

3. Köszirt a pusztán, oly boldog vagyok, Rám az örömnek a napja ragyog,
Friss élető vizet adsz Te nekem, Köszirt a pusztán, Te vagy életem!
Szívem fut...
4. Köszirt a pusztán, én hű Mesterem, Ki így szeretne, nincsen senki sem.
Árthat-e bárki, ha szívem Tiéd, Köszirt a pusztán, Te lettél enyém!
Szívem fut...